

чна огромно прѣселение прѣзъ Дунавътъ. Около 25,000 х. д. отъ онѣзи страни, които бѣха завзети отъ Русситѣ, прѣмѣстиха се въ русска Бесарабия а още повече се прѣселяваха въ Влашко и Молдова. Отъ това врѣме Браила, Плоещъ, Александрия, Крайова, Гюргево, Зимничъ, Олтеница сж половина български градове, когато подъ Балканътъ напр. Сливенъ изгуби половината отъ своитѣ жители.

Чрѣзъ Одринский миръ, ако Българитѣ и да не спечелиха свобода, но отъ това врѣме се захваща истинското развитие на българското народно движение което отъ тогазъ получваше постепенно все по-обширни и по-опрѣдѣлени размѣри. Но още отъ най-напрѣдъ явява се въ това движение двойно направление. Едни твърдѣ добрѣ проумѣватъ, че по-напрѣдъ трѣбало да се избавятъ отъ разстящето погърчване, което се распространяваше чрѣзъ църквитѣ и училищата и че по-напрѣдъ трѣбало Българитѣ да станатъ народъ свѣстей, образованъ и силенъ съ народно духовенство; защото Турцитѣ не позволяваха друго устройство и самостоятелность освѣнъ духовни. Този пжтъ показаха Паисий и Софроний, на които слѣдствията истина че биле подкочани въ врѣмето на тридесето-годишната анархия, когато независимитѣ пѣши и кърджелие вършеха ужасни самоволия. Други пакъ като взимаха за примѣръ Сърбитѣ мислеха само какъ да освободятъ отечеството си съ оружие въ рѣка. И двѣтѣ тѣзи направления отъ 1829 г. съществуватъ, често се сблъскватъ, и едва въ наше врѣме се съединиха въ едно направление. Явно е че това е тра-